

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H. HOVEN Ungdomsskole

Julehilsen

1990
DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Velkommen i den grønne lund,
det skal I unge være,
vi låner jer en liden stund
i livets lange lære,
på Hoven Ungdomsskole her
på Jyllands flade banke,
gid I må lære noget, der
kan røre sjæl og tanke.

Vi prøve skal at lære jer
om nogle idrætsgrene,
og den, som nu vil færdes her,
skal ikke gå alene,
ja, kammerater her I får,
som varer ved for livet.
Ja, lad os se om femti år,
hvad I har Danmark givet.

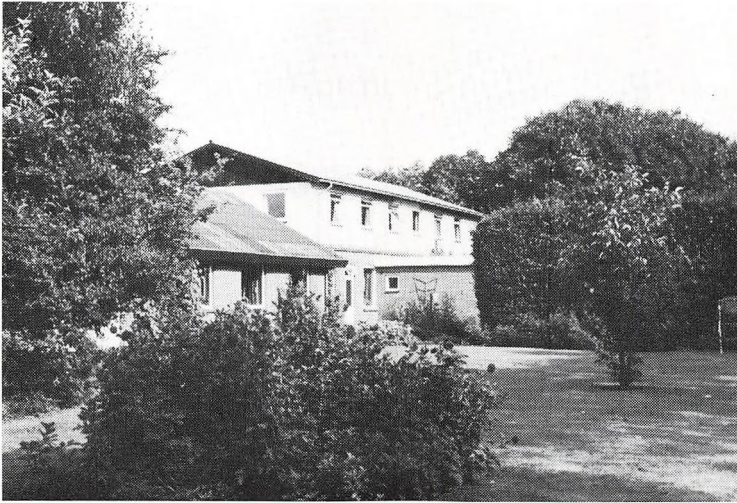
I lære skal om Danevang,
hvad sig i landet røre,
I lære skal den danske sang,
I lære skal at høre,
at lytte til det talte ord,
at læse tidens bøger,
dem skaffe frem til skolens bord
vi altid vil forsøge.

Vi bygge frem en skole skal
med jer som hjørnestene,
det hele blir så tom en skal
med lærerne alene.
Gid Hovenskolen må bestå,
vi ønsker alle gerne,
at hold på hold må overgå
til skolens faste kærne.

Ejner Knudsen.

JULEHILSEN

1990

*Vi kæmper under de gamle tegn,
end står Guds bue i sky histoppe.*

ÅRSSKRIFT

udsendt af Hoven Ungdomsskole og
Elevforeningen for Hoven Ungdomsskole

Forside af Poul Rytter

GULLANDERS BOGTRYKKERI a-s
SKJERN

Forord

Året 1990 er næsten gået, der er taget hul på det sidste tiår inden årtusindskiftet. Der er tit givet navne til de forskellige historiske perioder, og om 90'erne er det blevet sagt, at årene ville blive perioden, hvor mennesker vil fordybe sig og interessere sig for åndelige værdier, for alvor vil arbejde for et bedre miljø og vil tage afstand fra ideen om, at lykken kan købes for penge. Om de strømninger vil holde, kan vi ikke vide på nuværende tidspunkt, men noget er der måske om snakken.

Når det nu drejer sig om den årlige julehilsen, vil I allerede ved modtagelsen have konstateret en ændring. Vi har før snakket om at ændre hæftets størrelse – og det er nu gjort i året 1990, samtidig har vi valgt at benytte genbrugspapir, hvilket vi i megen udstrakt grad også gør på skolen til hverdag.

Vi håber, at julehilsenens indhold svarer til forventningerne. Vi har været meget glade for de indlæg, vi har modtaget.

Kultegning af René Pedersen (elev 89/90 og 90/91).

Elevmødet 1990

Elevmødet blev i år afholdt med stor tilslutning den 9.6. Det forløb efter samme mønster som i de forløbne år, med ankomst kl. 10 og middag kl. 12.

Umiddelbart efter middagen afholdtes der generalforsamling, hvor bestyrelsen fremlagde forslag til vedtægtsændringer. De gamle vedtægter stammede tilbage fra foreningens tilblivelse i 1963, og var derfor ikke længere brugelige.

Efter generalforsamling var der orienteringsløb, og efterhånden som de forskellige hold blev færdige, blev der serveret kaffe.

Efter kaffen blev vi henvist til fodboldbanen, hvor elevholdet leverede en flot gymnastikopvisning. Da de havde pustet ud, gik vi over til de traditionelle fodboldkampe. De »gamle« piger og de nuværende drenge vandt.

Efter et tiltrængt bad, var der aftensmad. Elevholdet lavede herefter gøgl og folk morede sig vældigt.

Det var aftalt, at et rockband skulle spille kl. ca. 20.30, men p.g.a. misforståelser kom de først igang omkring kl. 23.30. De spillede ca. 2 timer, og selvom det var rigtig godt, var der alligevel en vis utilfredshed p.g.a. det skæve tidspunkt.

Om natten var der i gymnastiksalen delte meninger om at sove. Nogle forsøgte, andre besluttede sig for at snakke.

Til morgenmaden kom der mange trøtte ansigter. Efter en gribende afsked, om på snarlig gensyn, dampede folk derefter hjemad hen på formiddagen.

Hermed ønskes skolens elever, personale samt bladets øvrige læsere en glædelig Jul og et godt Nytår.

Rico Andersen Mette Junge

Fra skolens bestyrelse

1990 blev både et spændende og et skelsættende år, hvor verdenshistorien fik tilføjet stof til mange spændende kapitler.

Pludselig og uforudset, blev forholdene ude i den store verden totalt ændret. I Østeuropa er der allerede sket en meget positiv udvikling i retning af fred og afspænding i forholdet øst/vest. Selvom de nye reformer ganske naturligt møder på store vanskeligheder, så er det en uomtvistelig kendsgerning, at kommunismen har spillet fallit. Åbenhed og en betydelig grad af større personlig frihed er allerede en kendsgerning.

Desværre er det den stik modsatte udvikling, der er sket i Mellemøsten, hvor Iraks meget provokerende handlinger og tilsidesættelse af FN's henstillinger når som helst kan få nye krigshandlinger til at bryde ud. Heldigvis har indtil nu kun enkelte danskere været tæt på disse uroligheder og på vores egen skole er det kun oliepriserne som er påvirket og løbet løbsk, ellers har hverdagen formet sig på en god og tilfredsstillende måde.

Alle elevpladser har været belagt og som følge heraf har økonomien været tilfredsstillende. Også til næste år ser det lovende ud med tilmeldinger. Men vi er forberedte på, at der kan blive en hårdere konkurrence skolerne imellem, som følge af at fødselsårgangene er på vej ned, og i visse kommuner forringede tilskudsmuligheder. Heldigvis er der såvel blandt forældre som kommuner en erkendelse af, at efterskolen har et enestående tilbud til de unge, i retning af at give dem en god start. Derfor vil man række sig meget vidt for at finde pengene.

Et nøgleord i efterskolernes hverdag er, at man stiller krav til de unge. Uanset at det i brede kredse i den pædagogiske verden og i den sociale sektor ikke har været anerkendt, at man stiller krav. Det har fået de alvorligste konsekvenser. Er der ingen, der stiller krav, får de unge ikke lejlighed til at vise, at han eller hun kan leve op til den tillid, der er vist dem.

I en artikel i bladet Efterskolen beskæftiger Britta Schall-Holberg, tidligere indenrigs- og landbrugsminister, sig med begrebet at stille krav. Jeg citerer hendes afslutning:

»Vi kan alle blive bedre, hvis der stilles krav til os. Måske kan vi ikke blive 100% gode, men vi kan blive bedre, end vi var, hvis nogen spørger, om vi vil.

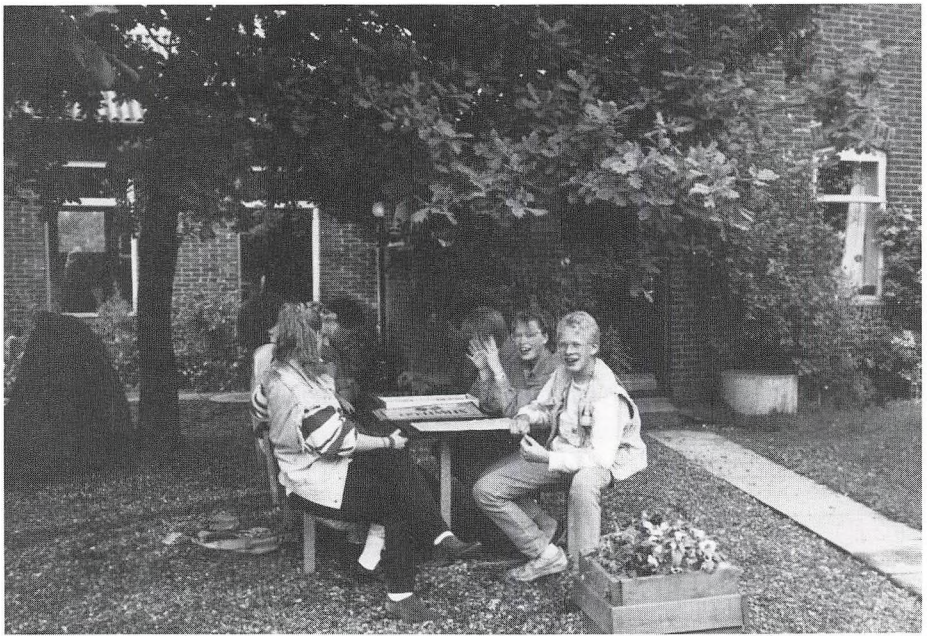
»Det stækker min frihed« – Ja det gør det, men friheden består ikke nødvendigvis i, at vi gør alt, hvad vi har lyst til, men også det, vi føler os forpligtet til. Ud af følelsen af at gøre noget, jeg skal, kan også gro et selvværd.

Et samfund, der bare lader mennesker sidde uden at bede dem være med i fællesskabet, er et hjerteløst samfund. Sådant som det er hjerteløst, når vi lader en generation unge sidde og gro til i bistandshjælp i håb om, at pengene får dem til at holde sig i ro.

Vi tror, vi gør noget godt, men vi betaler os fra vores ansvar. Ansvar, der hedder, at vi også stiller dem overfor kravet om, at de er en del af fællesskabet og derfor må yde deres. Ellers kan vi ikke fortænke dem i, hvis de føler, at de er overflødige. Kravet er et adelsmærke. Dermed viser vi, at vi tager mennesker alvorligt.«

Glædelig Jul.

Helge Berthelsen.

Situationer fra gl. elevdag.

Årets gang

I sidste års julehilsen gennemgik vi en hverdag på Hoven Ungdomsskole. Dagsrytmen har ikke ændret sig siden da. At der ikke er sket forandringer, er udtryk for, at der ikke har været behov for det, hvorfor lave om på noget, der fungerer godt!

Ligeså er der blandt de aktiviteter, der skal være med til at bryde hverdagen, nogle, som står uændrede – nemlig de aktiviteter, vi har været så glade for, at de er værd at gentage.

En væsentlig del af skolens liv udskiftes jo hvert år, elevholdet. Der er ikke to ens elevhold. Den samme aktivitet får sjældent helt det samme udfald, der vil hver gang skabes fornyelser, hver gang vil situationen blive præget af de mennesker, der er deltagere.

Således vil en del af aktivitetsplanen have samme udseende som tidligere.

Men der var arrangementer, vi ikke havde prøvet før.

I forbindelse med forældrekonsultation i februar havde vi indbudt et par visesangere »Søren og Michael« fra Kolding. Vi havde haft besøg af dem før, i juni 1989, og vidste, at deres repertoire kunne falde i både elevers og forældres smag, og det lykkedes at få en ellers almindelig konsultationsdag til også at blive en hyggelig sammenkomst for elever, forældre og lærere.

Skjernoperaen så vi. Det var en afgangstruffet på lærerværelset, at det skulle eleverne opleve, og vi var spændte på, hvordan det ville blive modtaget, for indrømmet vidste vi udmærket, at opera ikke netop står på den aldersgruppes top-ti-liste. Operaen var så flot, festlig og fint udført, at man måtte blive imponeret over præstationen, og for os alle blev det en rigtig god aften. Faktisk var vi heldige endnu en gang, for kort tid efter blev vi inviteret til Dejbjerglund Efterskole for at se deres drama- og musikhold opføre skuespil fra det vilde vesten, og det var godt. Der var tydeligvis lagt et stort stykke arbejde i det. Det er inspirerende at se jævnaldrendes arbejde, når det er så veludført.

Årets lejrskoletur gik til Holland, hvor vi med en flodbåd sejlede fra Purmerend til Leiden. Det var en meget vellykket tur. Alene rejseformen var en oplevelse, og der var utrolig meget forskelligt at se på. Vi var på museer,

i tropisk vandland, til Van Gogh-udstilling – bare for at nævne nogle enkelte indslag. Vi prøvede flere forskellige transportmåder den uge: sporvogn, metro, bus foruden båden, vi boede på. Vi var enige om, at hvis økonomien tillader det også i de kommende år, så vil vi prøve turen igen.

Af specielle arrangementer skal lige nævnes »gammel elevdag«. Da havde vi et orkester fra Sdr. Felding til at spille. De kom noget forsinket, men de var vældig gode, da de endelig kom igang. Der var drøn på gymnastiksalen!

Bål, hygge – og næsten sidste skoledag.

Med det nye skoleårs begyndelse har vi fået ændringer i personalestaben. Niels Jørgen Smidt har, som det fremgår andet steds i bladet, orlov og er på langtur. Han er afløst af Pia Poulsen, som er uddannet på Ollerup, og derfor er fint kvalificeret til at vikariere for ham. Birthe Eskildsen og Mary Enevoldsen er blevet afløst af Heidi Pedersen, som er køkkenlederuddannet, og Laila Jensen, som er køkkenlederelev på 2. år. Laila skal kun være her til sommerferien, da skal hun på husholdningsskole for at færdiggøre sin uddannelse, og vi søger en ny køkkenlederelev. Sekretær Hanne Hansen er afløst af Edith Vesterlund. Samtlige skift er gået godt. På lærerfronten er der ingen ændringer i øvrigt, men vi kan da nævne at Esben og Jette Sørensen for nylig har købt hus i Hoven.

Det nye elevhold har været på Dejbjergtur, og vi har afviklet en emneuge »om sundhed«. Da blev hele ugen brugt til at snakke om sundhed på mange ledder og kanter. Der var indbudt flere gæstelærere til at uddybe emnet, og ugen blev naturligt afsluttet med skolernes motionsløb.

Tre af de mennesker, der har haft betydning for skolen på den ene eller den anden måde, har vi mistet i dette år.

I foråret døde Ejner Knudsen, Sdr. Felding. Da vi kom hertil, skrev Ejner Knudsen tekst til en sang på skolen, sangen bruger vi ofte, mange har allerede haft glæde af den, og mange vil stadig få det. Ejner Knudsen var sammen med sin kone en trofast deltager i skolekredsens møder.

Sidst i oktober døde Idolf Helsinghoff, skolens nabo. For år tilbage var han ansat som medarbejder på skolen. Idolf viste altid interesse for skolens hverdag og kom her gerne til forskellige arrangementer.

For ganske nylig døde Mads Søndergaard ganske pludseligt. Mads har i et par år været her som faglærer i fysik. Vi har senere haft jævnlig kontakt med ham, idet han derefter hvert år hjalp os ved afviklingen af den mundtlige fysikprøve.

Om kort, om langt blev løbebanen spændt,
den er til folkegavn, den er til grøde;
som godt begyndt er dagen godt fuldendt,
og lige liflig er dens aftenrøde.

(Grundtvig).

Et år er gået på godt og ondt – heldigvis har vi oplevet meget godt, synes vi. Vi har haft gode, glade, dejlige elever og pladserne har været fyldt ud. Blandt nuværende elever er der 14, der går her på andet skoleår, og en her for tredje år i træk. Vi har jævnligt henvendelser fra nogle, der gerne vil have en plads, fordi de kender skolen i forvejen, og allerede nu ser det ud til, at vi igen til næste elevhold får en del andenårselever. Selvfølgelig glæder det os. Vi ved godt, at der i de kommende år er færre unge til at søge efterskoleophold, men samtidig har skoleformen stor bevågenhed – så vi tillader os at være optimistiske – vi arbejder videre for stadig at kunne give et godt og indholdsrigt ophold videre til vores elever.

Vi vil her benytte lejligheden til at sige tak for et godt skoleår til alle, der bor og arbejder her, unge såvel som voksne, samt til de mennesker, som skolen til daglig er i kontakt med.

Glædelig Jul og et godt Nytår!

Lone og Ole Nielsen.

Fortiden må med i nutiden, når fremtiden skal formes

Disse ord er udtalt af et menneske, der viede sit 90-årige liv til skolen og det folkelige og kirkelige arbejde, hvilket kom til at præge det vestjyske sogn, hvor han var landsbydegn.

Hans navn var Uffe Jensen, navnet siger sikkert ikke dette skrifs læsere noget, – men hans tanker, ideer og frugten af hans virke lever stadig i Velling ved Ringkøbing, selv om han for længst er død.

Ordene er stadig aktuelle, andre har senere sagt det samme med andre ord. Den nu afdøde forstander Arne Knudsen, Viborg, skrev i skolens årsskrift en artikel med overskriften: – Tradition og modernitet. Han taler om den kamp og den strid, der altid har stået mellem tradition og modernitet, – men, siger han, kampen om værdierne er skærpet så meget, at den folkelige kultur er truet i sin eksistens og troværdighed.

Det er jo netop det der sker, når ikke fortiden tages med i nutiden, når vi skal forme den ukendte fremtid.

Vi har i vort land en rig folkelig kultur, som vi må værne om og være ansvarlige overfor, derfor må yngre som ældre være med i kampen for at genskabe de folkelige livsværdier, som vi mere eller mindre har taget afsked med.

At knytte traditionen ind i moderniteten vil sige, at vi ved fælles hjælp fra historien nyformulerer en folkelig kultur og gør den så stærk, at den kan bære, udformet på vor tids præmisser, men grundlagt på de egentlige værdier i den folkelighed, vi har arvet.

Ingen har Guldtårer fældet / som ej glimt af guldet så, siger Grundtvig. Der er ikke her tale om det røde guld, men om vore folkelige og kristne livsværdier, som grundes og videreudvikles i den folkelighed, vi er født ind i.

Skal denne arv modtages og videregives, så må vi mødes på tværs af alderstrin og have fælles oplevelser. Vi må tale sammen, lytte sammen og

synges sammen. Der, hvor mennesker mødes med fællesskab som mål, er der et folkeligt fællesskab.

Anne Krog, Snoghøj, har engang sagt: – Der er fire døre på skolen, som vi gerne vil lære vore elever at gå ind ad. Det er spisesalen, for opretholdelse af livet. Det er gymnastiksalen, for at bevare en sund krop. Det er foredragssalen, for at høre et folkeligt ord. Det er kirken, for at styrkes i det kristne fællesskab.

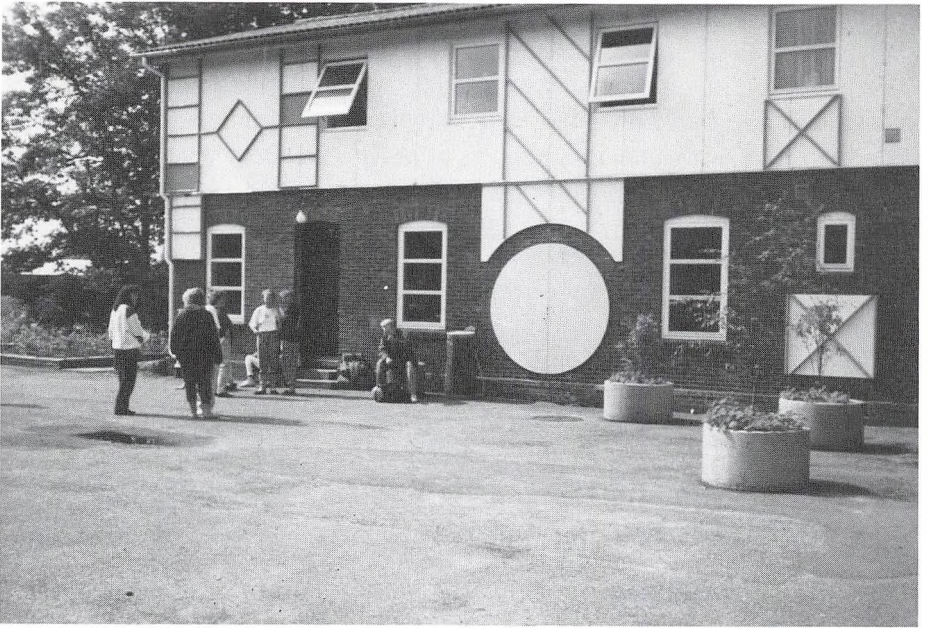
Det er historiens lære og det er de ældres opgave, at være med til i dag, at påpege den folkelige nødvendighed, i en tid, hvor menneskelig ligegyldighed præger mange og hvor underholdning for mange er livets eneste mål. Underholdning alene er kulturens død.

Vi må hjælpe hinanden med at få fortiden med i nutiden, hjælpe hinanden med at levendegøre værdierne i traditionen, i vor folkelige og kristne historie. Vi finder her en ballast, som skaber en holdning til livet, som vi ikke kan være foruden, hvis livet skal lykkes.

Tradition og historie har båret dansk folke- og kulturliv i 100 år, og den kan stadig vise os vejen til at genskabe det menneskelige fællesskab, som er grundstenen i vor folkelige kultur.

Kun ord som går i sagn og sang / fra mund til mund i folkevang / opholder folkelivet.

Børge Vognstoft / sognepræst i Hoven.

Er lyset for de lærde blot

Da jeg blev spurgt, om jeg kunne tænke mig at skrive et stykke til Hoven Ungdomsskoles Årsskrift, randt der mig en sang af Grundtvig i tankerne.

Er lyset for de lærde blot
til ret og galt at stave?
Nej, himlen under flere godt,
og lys er himlens gave,
og solen står med bonden op,
slet ikke med de lærde,
oplyser bedst fra tå til top,
hvem der er mest på færde.

Hvad er betydningen af denne verselinie: Er lyset for de lærde blot? Som Grundtvig selv siger det i linien: Nej, himlen under flere godt.

Det må forstås sådan, at lyset også er for almindelige mennesker, som du og jeg, og ikke kun for de mennesker, de lærde, dem, der har studeret og læst, men også for mennesker, som arbejder i dagligdagens gøremål.

Er lyset det, at det går et menneske, ligesom man kunne tænke sig, det skulle, eller kan der også være lys for de mennesker, der kommer igang med noget, men måske hellere ville have været igang med noget andet? Og så er tanken der, hvordan ville tilværelsen så have været?

I det sidste vers skriver Grundtvig:

Oplysning være skal vor lyst,
er det så kun om sivet,
men først og sidst med folkerøst
oplysningen om livet;
den springer ud af folkedåd
og vokser, som den vugges,
den stråle i vort folkeråd,
til aftenstjernen slukkes!

Denne trang til at lære mere om livet sad stadig tilbage i mit sind. Efter at være kommet ud af skolen, som jeg altid var glad for at komme til, var der

snak i familien om fortsættelse i realskolen, men der var mere brug for hjælpen derhjemme til at klare skærene i en landbrugsbedrift i 30'ernes kriseår.

Men trangen til at lære mere om livet sad stadigvæk tilbage i mit sind, og i ungdomsårene deltog jeg gerne i ungdoms- og andre foreningers folkelige møder, og efterhånden modnedes tanken om at tage på højskole. Valget faldt på Askov Højskole med forstander J. Arnfred, som var forstander der dengang i det første krigsår 1940/41, og senere på landbrugsskole.

Disse ophold på de to skoler, der fandt jeg den oplysning, som blev os elever sagt med folkerøst igennem de utallige foredrag om historien, om at kende fortidens rødder, for at kunne leve i nutiden og se fremtiden i møde.

Der er i dag mange unge, som søger ungdomsskole eller efterskole i stedet for at tage 8.-9.-10. kl. i den traditionelle skole og sammen med de samme kammerater. De unge, som søger ungdomsskolen, tror jeg, får en bedre baggrund og mere åbenhed for oplysning om livet. Den, som springer ud af folkedåd, og vokser som den vugges, den stråle i vort folkeråd, til aftenstjernen slukkes.

Stærke, men oprigtige ord af Grundtvig, som jeg håber mange unge vil lægge sig på sinde.

Glædelig jul.

Peder A. Pedersen.

Niels Jørgen Smidt, der har orlov i dette skoleår, er ude at opleve en anden del af verden.

Vi har fået kort fra ham, og senest dette brev. Vi har ikke kunnet spørge, om vi har måttet bruge det til julehilsenen, men kender vi ham ret, ville han synes, det var en god ide.

Hej allesammen

Her går det bare derudaf. Vi har nu haft 10 dage på Sri Lanka med sol, regn, palmer, strand, bjerge, rismarker, theplantager, fattigdom, Singalesere kontra Tamiler – problemer i Nord.

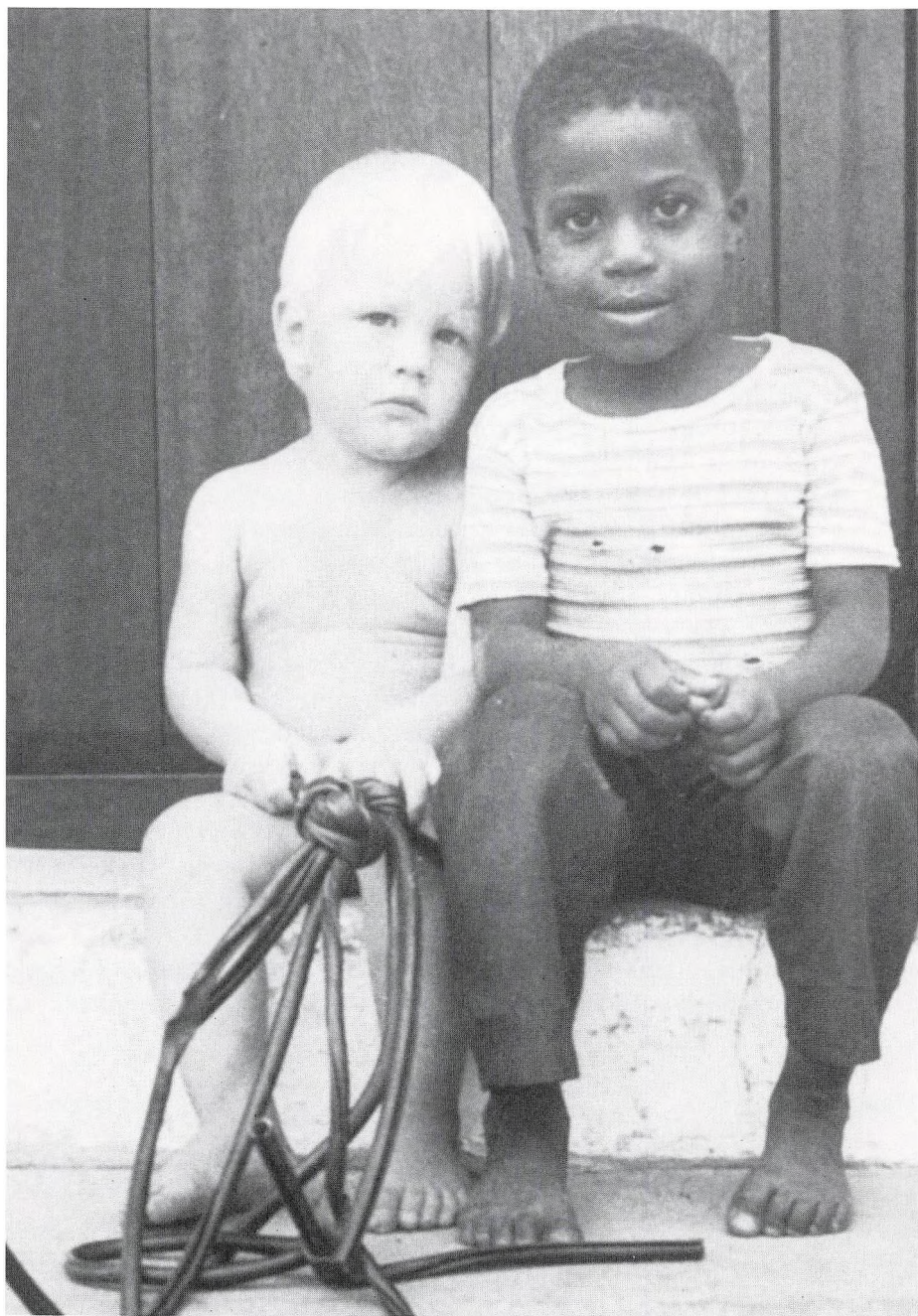
I dag har vi en flybillet fra Colombo til Madras i Indien. Det er en billig billet, så vi tager til Indien. Er der for mange uroligheder i Indien, tager vi hurtigt videre til Nepal, hvor vi har visa til 1 måned. Der skal vi på bjergvandring og evt. rafting ned ad floderne. Den 8.–10. januar skal vi mødes med min lillebror i Bangkok.

Jeg rejser sammen med min fætter fra Sunds, det går fint. Dog blev han lige bestjålet i går i en bus tæt pakket med mennesker. Da han kom ud af bussen, stod hans mavebælte åbent, og der manglede 1000 rupie = 150 kr. (14 dages løn på Sri Lanka, for en lærer). Et værelse koster 75 rupie pr. person, sodavand 6,50 rupie. Maden er meget stærk, karry, peber. Vandet tør vi ikke drikke, maden kan vi ikke spise, så den daglige kost lyder på omelet, coca-cola, bananer (1 rupie pr. stk.) og ananas. Værelserne er ikke særlig hyggelige, og der er kun koldt vand. Det skal man lige vænne sig til, så går det helt fint.

Alt godt herfra, tænk lige på, hvor godt I/vi har det i Danmark. Nogle gange ville jeg ønske, jeg var elev på H.U., så kunne jeg da få rugbrød, ost og mælk.

Mange hilsner

Niels Jørgen.

Med Mellempfolkeligt Samvirke til Ghana

I januar stod jeg med en portion penge og lysten til at se en anden del af verden.

Jeg kontaktede derfor Mellempfolkeligt Samvirke (MS), en organisation, der arbejder for, at folk skal forstå hinanden, på tværs af grænser, hudfarve, tro og partipolitik. MS har bl. a. kontakt til den ghanesiske organisation Voluntary Workcamp Association of Ghana (VOLV). VOLV arrangerer arbejdslejre ude i landsbyerne, hvis de mangler hjælp til f.eks. at bygge en skole, bygge en bro eller at grave en brønd – det hele foregår på frivillig basis.

Den 1. april mødtes jeg med 4 andre danskere i Kastrup lufthavn. Vi var alle lige nervøse, da ingen af os havde prøvet noget lignende før. I flyet gjorde jeg mig mange tanker om, hvad der mon ville ske de følgende 3 måneder. Jeg havde dog på intet tidspunkt forestillet mig, at noget kunne være så hektisk som ved ankomsthallen i lufthavnen. Alle hev og sled i os for at få lov til at bære vores bagage. Taxachaufførerne råbte »drive with me«. Nogle prøvede at bilde os ind, at de var fra VOLV og var kommet for at hente os, andre råbte, at vi ikke skulle tro dem.

Endelig fik vi øje på en mand, som havde et skilt, hvorpå vores navne var skrevet. Det var en stor befrielse at sidde 8 mand med bagage i en Peugeot stationcar på vej til VOLV-kontoret.

Det første problem vi mødte var, hvordan man egentlig fik noget mad. Heldigvis mødte vi Mette, en dansk volontør, som havde lært, hvordan man skulle begå sig, og som stadig kunne huske den situation, som vi nu stod i. Hun førte os om i en baggård, hvor der var et stort skur. Her var der tre damer, som solgte forskellige ghanesiske retter. Jeg valgte ris med tomatsose til, det så ikke alt for fremmedartet ud. Senere spiste jeg alle deres retter. Det krævede dog lidt overvindelse at sætte tænderne i en grasscutter, hvilket er en rotteart, som bønderne skyder, når de er ude i markerne.

Samme aften spurgte Mette, om vi ikke ville med til en begravelse den følgende eftermiddag. Jeg syntes ikke, vi kunne komme anmasende, når vi

ikke så meget som havde hørt om afdøde eller dennes familie. Mette kendte ham heller ikke, men hun kendte en, som kendte en god ven af familien, så vi besluttede os for at tage med alligevel. Da vi nærmede os stedet, kunne vi høre noget musik, som lød temmelig forfærdeligt. Det stammede fra fire diskoteker, der var stillet op på række og spillede flere forskellige stykker samtidigt. Vi blev modtaget af familien, som viste os ind i afdødes hus, hvor vi skulle se afdøde. Han lå i en himmelseng dækket med blomster. Det var et meget fredfyldt syn, for mig, som ikke havde set et dødt menneske før.

Efter at vi havde hilst på familien, satte vi os ud på festpladsen og så på den dansende skare, som var mere eller mindre fulde allesammen. Et par velmenende mennesker ville lære os at danse deres danse. En bagsværd dame på ca. 100 kg sagde, at når hun vendte ryggen til mig, skulle jeg lægge mine hænder på hendes hofter. Derpå begyndte hun at gnide hendes store bagdel mod mit underliv. Jeg har aldrig været så forlegen før, men det var åbenbart også formålet med det hele, for på en bänk sad 10 andre kvinder sammenkrøllet af grin. Lidt af en chokstart på opholdet.

Vores arbejdslejr fandt sted på en skole for døve børn i alderen 7–18 år.

Eleverne bor på skolen, og efter 8 undervisningstimer hjælper de pedellen med, hvad der er af arbejde på skolens marker, hvis afgrøder er en del af kosten. Vores arbejde bestod i, med hakke og skovl, at grave et hul på $10 \times 3 \times 2$ m til et formuldningstoilet. Vi bad om at få en trillebør, så vi kunne køre jorden væk. Det fik vi også, men det viste sig, at understellet var brækket, så hjulet gik imod ved den mindste pålæsning. Vi måtte så alligevel klare os uden, og i stedet kaste den jord væk, som vi lige havde skovlet op af hullet, så vi kunne komme til at skovle mere jord op. Dobbelt arbejde, måske, men der var ingen alternativer.

Der er noget sandt ved myten med negeren, som sidder i skyggen under et træ, men når man har prøvet at svinge en hakke i 40° C, forstår man, hvorfor han sidder der.

Lejren var lidt usædvanlig, idet lejrlederen aldrig dukkede op, da hun skulle udnævnes til høvding hjemme i sin landsby. Vi nedsatte nogle udvalg (som man altid gør i VOLV's arbejdslejre). Vi havde et sundheds-, et mad-, et arbejds- og et underholdningsudvalg. Dette gennemdemokratiske system fungerede perfekt. Det blev aldrig nødvendigt med afstemninger, da vi altid

kunne diskutere os til en løsning. Skolens leder havde vi dog konstant problemer med. Hun lovede os små ture rundt på egnen, men da hun bestemte over skolens bus, kunne hun aflyse turene, hvis det passede hende, og det gjorde det. Vi lejede derfor en bil for selv at tage afsted. Det forbød hun også og sagde, at hvis vi gjorde det, ville hun lukke lejren. Vi vesterlændinge havde mest lyst til at trodse hende, men ghaneserne mente, det var en dårlig ide. For som de sagde, det var jo dem, som fik problemer med VOLV bag efter.

Vi ville gerne se, hvordan de lavede deres palmevin og lokale gin. Som medlemmer af underholdningsudvalget fik en ghaneser og jeg til opgave at opsøge et brænderi. Vi spurgte os frem og fandt stedet 3–4 km udenfor landsbyen. Brænderiet lå inde i en skov. Stedet var ikke til at tage fejl af, for der stank langt væk af gæret sprit. Det sidste stykke op til stedet var bevokset med mangotræer, appelsintræer, bananpalmer og masser af flotte ananstræer. Vi blev budt velkommen med en kalabas frisk tappet palmevin. Efter at have aftalt hvornår vi alle kunne komme, sagde vi farvel, og inden vi gik, fik vi en favnfuld mangoer og en ananas.

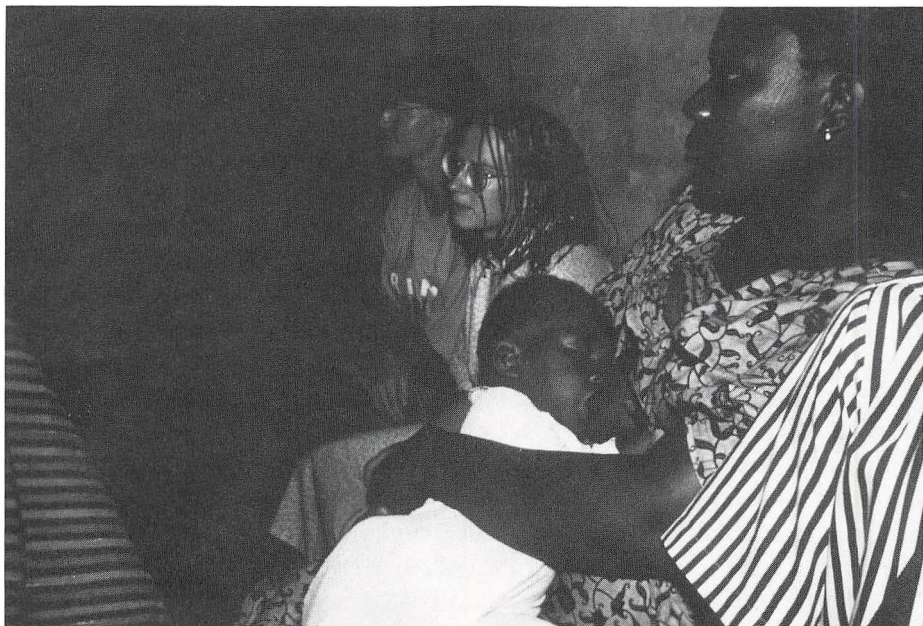
Skolens leder var meget utilfreds med, at vi tog ud til brænderiet, for som hun sagde, gode kristne drikker ikke alkohol.

Da vores lejrtilid var ovre, og vi var tilbage på VOLV kontoret, blev vi indkaldt til møde med disciplinærkomitéen. Der var indløbet følgende klager fra lejren:

1. At vi havde røget, medens de døde så på det (vi havde faktisk spurgt, om det var i orden, og fået askebægre udleveret).
2. At vi havde røget hamp (det var bare en påstand).
3. Kysseri foran de døde (dette var ikke i overensstemmelse med ghanesisk skik og brug, men det burde de bare have påtalt på stedet, i stedet for at gå til VOLV).
4. At vi havde ødelagt en cykel (det var en fyr fra byen, og han havde selv sagt det til ejeren).
5. At gå med øreringe (det er vel også en del af en kulturudveksling).

Vi fik medhold i alle punkterne på nær den med hampen, hvilket skulle undersøges nærmere.

Vi var 3 danskere og en ghaneser med navnet Big Brown, som ville en tur nordpå. Der fik vi at føle, hvad det vil sige at være imødekommende og gæstfri. Ghana krydses på langs af Volta floden, og en gang om ugen går der en fragtbåd, der også tager passagerer med. Turen tager ca. et døgn, og det skulle være en flot tur, så vi blev enige om at prøve det.

Aftenen før afgang ankom vi til byen, hvorfra vi skulle sejle. Her besøgte vi noget af Big Browns familie, som straks tilbød os at overnatte. Dagen efter, ombord på båden, kom vi i snak med besætningen – de sagde, at vi bare skulle bruge deres køkken. Det var helt fint, men da vi ville til at lave mad, var de ved at spise og sagde, at der ikke var nogen grund til, at vi selv lavede noget, da de havde nok til, at vi også kunne spise med. Det gjorde vi så og aftalte, at det næste måltid stod vi for. Det blev en europæisk præget gryderet, som de var ret vilde med.

Medens vi vaskede op den første aften, tilbød de os også, at vi kunne sove i deres senge. De arbejdede på skift, så der var hele tiden 4 senge ledige. Vi afslog beskedent og sagde, at vi havde vores liggeunderlag og ikke tog skade af at sove på dækket.

I byen Bvipe – bådens endestation – boede Big Browns fætter, som havde en lille skrædderbutik. De to havde ikke set hinanden i syv år, så der var virkelig gensynsglæde. Dette skulle fejres med en øl og noget rigtigt gin samt et lækkert måltid mad, som hans kone tilberedte. De mente også, at vi skulle have deres dobbeltseng om natten, men det endte dog sådan, at vi fik lov til at sove i skrædderværkstedet.

Det var lækkert afslappende at gå rundt som turister i de større byer i den nordlige del af landet – fri for at virke interesseret, hvis man overhovedet ikke var det – gå lidt på museer om dagen, og om aftenen sad vi ofte og så på livet omkring os, medens vi spiste en lækker kebab. Det var også tiltrængt med lidt ro efter to måneder med et temmelig stramt program.

Inden jeg tog hjemmefra, havde jeg læst noget om landet, dets kultur og politiske forhold. Bl. a. at Verdensbanken har tvunget landet til at øge eksporten med 25 % (iøvrigt kan landet ikke optage lån mere). Dette så vi konsekvensen af i Western Region, det er det sidste sted, de har tropisk regnskov tilbage. Hver dag så vi store lastbiler køre væk med store stammer.

Denne situation er selvfølgelig ikke holdbar i længden, derfor har regeringen fredet dele af skovene. Det er dog ikke kun kommerciel skovhugst, der truer regnskoven. Det er i lige så høj grad de små bønder, der fælder eller lader skoven brænde af, for at de kan få noget landbrugsjord. Der er så lidt organisk materiale i jorden, at de kun kan dyrke den i 5–10 år, hvorefter den ligger hen som en græsbeklædt slette med en enkelt forkullet træstamme hist og her. – Det er et ret trist syn.

Ghanas hovedindtægtskilde er kakaobønner. I stedet for selv at forarbejde råvaren, eksporterer de den, for senere at importere dele af den igen, forarbejdet og puttet i Nestlé bølter – men det er vel ulandenes problem i en nøddeskal.

I vesten har vi vores viden om ulandene fra aviser og TV. Når disse medier beskæftiger sig med ulandene, er det næsten altid nød og elendighed, de slår ned på. Derfor har vi i vesten en tendens til at se negre som nogen med tynde lemmer, store maver og fluer ved øjnene, og de som ikke er underernærede er analfabeter. Disse problemer har de i ulandene, det skal ikke bortforklares, og vi har også en forpligtelse til at hjælpe dem.

Men der burde være en modpol til denne »sultpornografi«, som TV præsenterer. Hvem har ikke set Folkekirkens Nødhjælps spot i TV2-reklamerne, hvor en nøgen og forhutlet dreng står med sin tomme kalabas mod TV-skærmen for at bede om hjælp. Jeg tror ikke, vi danskere er så dumme, at vi skal have budskabet serveret på denne måde for at forstå, at der er nogle mennesker, der er i nød, som vi bør hjælpe.

Hvis der er nogen, som har planer om at komme ud at rejse, kan jeg varmt anbefale MS. De sender også folk til Indien, Kenya, Nepal, Bangladesh, Mexico, Bolivia, Nicaragua, Lesotho, Capverde og mange andre lande. Der ligger en kæmpe oplevelse og venter.

Torben Kvist Jensen.

Landsstævne Horsens '90

Onsdag d. 27.6. rettede ca. 900 efterskole-elever (heraf 5 fra H. U.) næsen mod Horsens for at deltage i Landsstævne '90. Ved ankomsten blev vi/de indlogeret, og derefter var programmet således: træne – spise – træne – sove – spise – træne ... og så videre. (Tak for en god tilrettelæggelse). Derefter kom belønningen: opvisningerne! Først indmarchen. Da jeg fik at vide, at 20.000 gymnaster deltog, tænkte jeg, at det lød til at være en pæn portion. Da jeg så, hvor mange der egentlig var, blev jeg mildest talt overrasket. Det var mildest talt kolo-enormt mange!!

Så kom vores egne opvisninger. De gik fint! (De var efter kun 2½ dages træning banket så hårdt fast, at alt nærmest bare gik som på skinner). Da jeg før sagde, at belønningen var opvisninger, mente jeg ikke kun vores egne. Der var masser at se på. Ollerup, danmarksholdet, et japansk hold og meget mere. Altsammen virkelig flot. Og så en ting jeg lagde mærke til: Alle, jeg gentager ALLE, var i et blændende humør. Overalt var der smil og glæde. Hvorfor aner jeg ikke, men jeg havde det også skægt.

Jeg vil lige anbefale dem, der nu læser dette, at deltage i sådanne arrangementer, hvis de får muligheden.

Så vil jeg lige slutte af med at takke alle dem, der gjorde denne oplevelse til virkelighed, især Trine og Niels Jørgen, der knoklede for at få os i træning til stævnet. Jeg håber, I synes, at det var det værd, så andre måske får chancen.

God (h)jul og arbejdslyst.

Christian Christensen, (H.U.-elev 89/90).

Når man i sandhed vil hjælpe et menneske...

– At man, når det i sandhed skal lykkes en at føre et menneske hen til et bestemt sted, først og fremmest må passe på at finde ham der, hvor han er, og begynde der. Dette er hemmeligheden i al hjælpe-kunst. Enhver, der ikke kan det, han er selv i en indbildning, når han mener at kunne hjælpe en anden. For i al sandhed at kunne hjælpe en anden, må jeg forstå mere end han – men dog først og fremmest forstå det, han forstår. Når jeg ikke gør det, så hjælper min mere-forståen ham slet ikke. Vil jeg alligevel gøre min mere-forståen gældende, så er det fordi jeg er forfængelig eller stolt, så jeg i grunden i stedet for gavne ham egentligen vil beundres af ham. Men al sand hjælpen begynder med en ydmygelse: Hjælperen må først ydmyge sig under den han vil hjælpe, og derved forstå, at det at hjælpe er ikke det at herske, men det at tjene – at det at hjælpe ikke er at være den herskesygeste, men den tålmodigste – at det at hjælpe er villighed til indtil videre at finde sig i at have uret, og i ikke at forstå, hvad den anden forstår.

Søren Kierkegaard.

Nu! skal det være, sagde jeg til mig selv. I år må du hellere finde det gamle støvede citat frem, analysere det, uddrage konklusioner, lave perspektiver – og så derpå sætte dig mageligt i din julestol og nyde »konfekten«.

Men nej! som agt ikke magt. Jeg må erkende, at mine forventninger til mig selv har spillet mig et puds – derom vidner bunken af sammenkrøllet papir på bordet og på gulvet.

Tilbage til føromtalt citat. Hvad er det da, der gør det så svært at tackle? Jo! sagen er såmænd dette, at citatet er genialt. Genialt forstået på denne måde, at det er formuleret i en tid meget forskellig fra i dag, men alligevel brugbar i dag, i morgen, og om man vil, så længe der eksisterer mennesker.

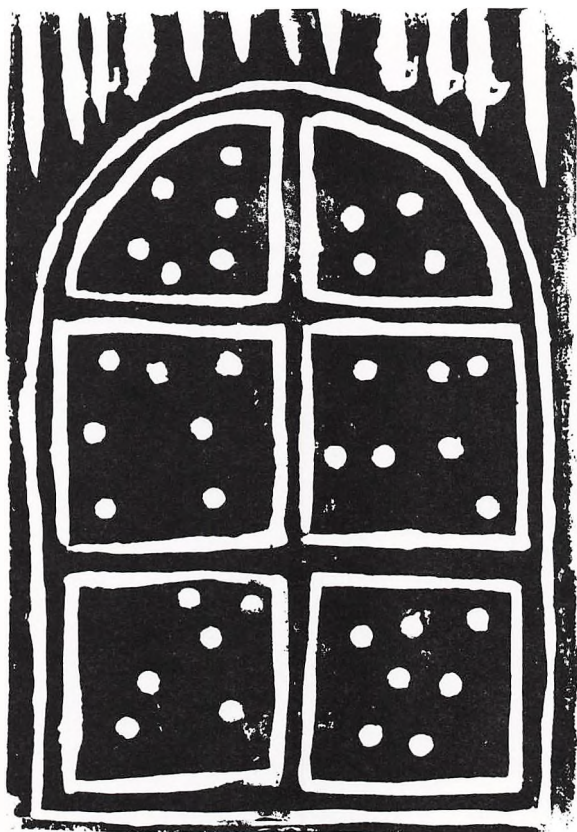
Manden bag citatet er såmænd Søren Kierkegaard. Læs det! og gør det igen og igen, og oplev fornemmelsen af hvad sand visdom er. Jeg tør vove

den påstand, at citatet burde være ledetråd for alle, uanset om man er forældre, politiker eller bare er lærer. Ordene vil, hvis de kunne omsættes i praksis resultere i fred og fordragelighed, såvel i det store som i det små. Desværre tror jeg bare ikke, at vi nogen sinde bliver modne nok til denne livsholdning – men alligevel! forsøg i det små! et forsøg er bedre end intet.

Ja! lidt fik jeg da skrevet, og jeg er egentlig såre tilfreds med, at mine intentioner om flere tætskrevne sider gik i »vasken«, – visse ting har trods alt bedst af at stå uberørt.

Så hermed min julehilsen – til alle, som endnu ikke er faldet i søvn – læs citatet endnu en gang og døm selv.

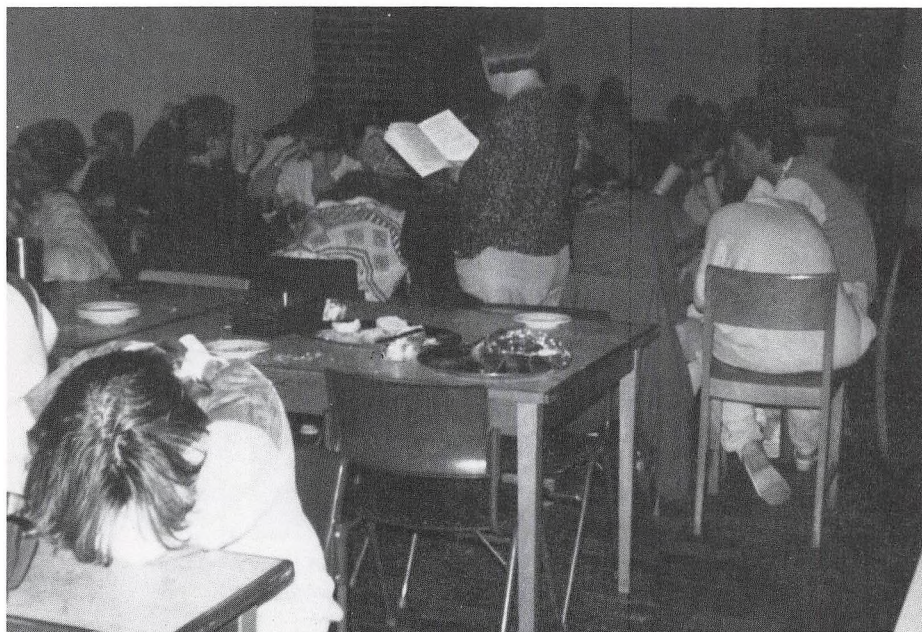
Henrik Søborg.

Linoleumstryk af Mia Smidemann (årg. 90/91).

Ludoturnering og højtlesning, Dejbjerggården.

Dejbjergturen

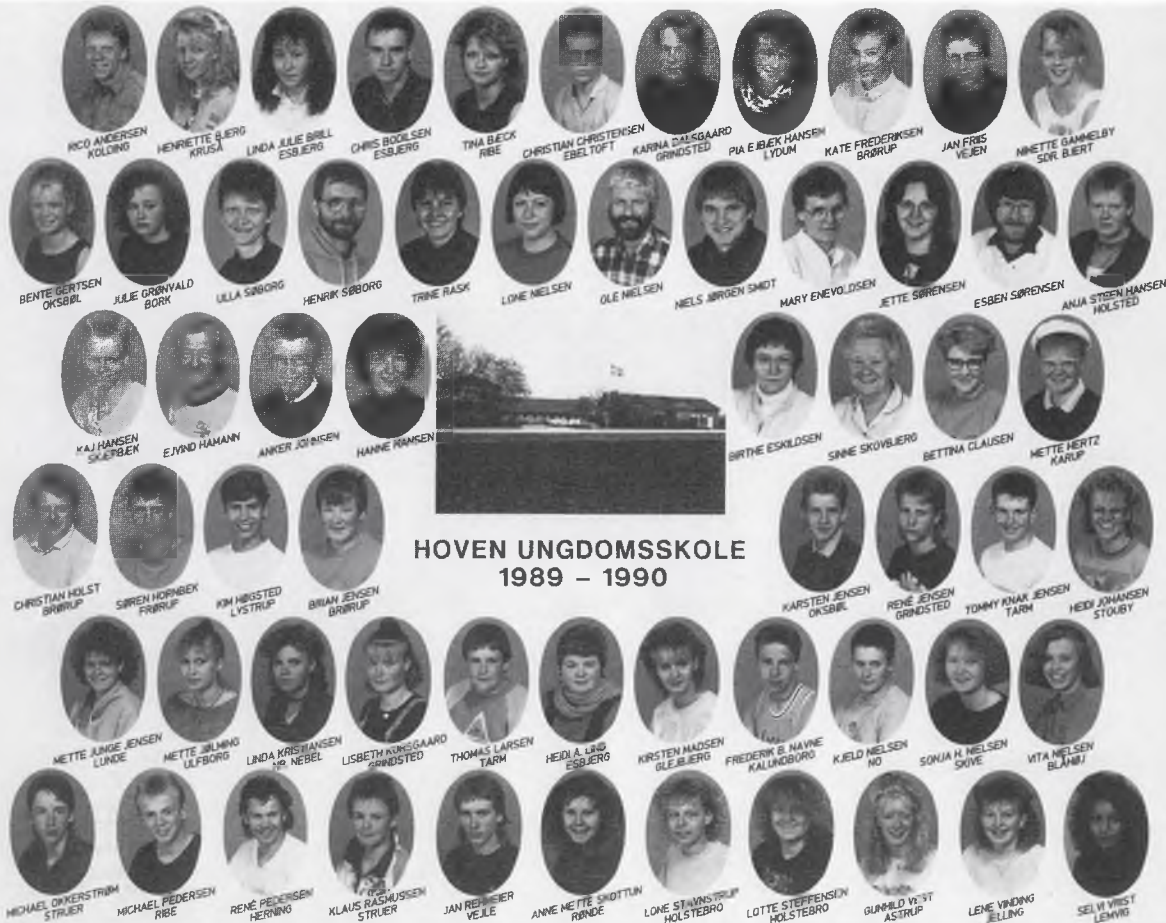
Mandag d. 10.9. om formiddagen startede vi cyklerne op, og så var vi på vej til Dejbjerg. Vi gjorde lige et lille stop ved købmanden, inden vi fortsatte ud til hytterne. Efter ca. 1½ time var de første ankommet. Vi spiste vores medbragte mad, efterhånden som vi kom, og derefter fandt vi et sted at sove. Inden vi skulle have kaffe, blev vi sendt ud i området med den opgave at skulle lave en eller anden skulptur af naturmaterialer, og der blev lavet mange fine ting. Derefter gik vi ind i spisestuen for at få at vide, hvad vi skulle lave resten af dagen. Vi skulle have Ludo-turnering lige efter samlingen. Inden aftenkaffe havde vi Ludo-finale, hvor Nefer, Dan, Bjarne og Michael Petersen konkurrerede om førstepladsen, og Bjarne vandt.

Tirsdag efter morgenmad var der nogle, som cyklede til Bundsbæk Mølle, hvor de var ude at gå i mosen og inde for at se udstillingen, mens de andre gik en tur i skoven. Om aftenen var vi nogle stykker, som prøvede på at binde Henrik til flagstangen, men hvad vi ikke vidste var, at han havde fået body-guard, nemlig Esben, så det blev der ikke meget af, så vi begyndte at spille sparke til dåse.

Onsdag skulle vi på orienteringsløb. Derefter fik vi lidt fri, så vi kunne klæde om, for nu gik turen til Dejbjerglund Efterskole. Da vi ankom, blev vi vist rundt og fik kaffe. Da folkedans hørte med på deres faste skema, havde de besluttet, at vi alle skulle danse. Vi blev sat sammen dreng og pige, en fra Dejbjerg og en fra Hoven, så vi kunne komme til at snakke sammen, og alle syntes vist, at det var sjovt. Så var der fodboldkamp. Vi tabte som sædvanlig, pigerne med 8-0 og 2 skader. Drengene tabte 12-0. Derefter var der volley i hallen og hockey i deres gymnastiksal. Det kan godt være, at vi tabte i fodbold, men nogle af os vandt i volley og hockey. Vi cyklede tilbage til lejren og fik fri resten af dagen. Det var en god dag.

Torsdag, efter vi havde pakket og gjort rent, gik turen hjem igen. Vi var måske lidt længere om at komme hjem end derud. Da vi endelig var kommet hjem, var der dejlig varm suppe. Køkkenholdet vidste lige, hvad vi havde brug for.

Lisbeth Korsgaard.

HOVEN UNGDOMSSKOLE
1989 - 1990

Elevholdet 1989/90

Chris Bryan Bodilsen, Ulvevej 20th, 6715 Esbjerg N
Kate Solvej Frederiksen, Nørregade 3, 6650 Brørup
Christian Holst, Kongeåvej 22, 6650 Brørup
Brian Jensen, Kongeåvej 14, 6650 Brørup
Thomas Larsen, Nørhedevej 31, 6880 Tarm
Mikael Okkerstrøm, Holstebrovej 35, 7600 Struer
Klaus Varde Rasmussen, Danmarksgade 37, 7600 Struer
Linda Julie Brill, Sælhundevej 24, 6715 Esbjerg
Karina A. Dalsgaard, Fynsgade 43^{iv}, 7200 Grindsted
Bente Marianne Gertsen, Kirkegade 56, 6840 Oksbøl
Julie Grønvald, Middelfartvej 33^{lv}, 5200 Odense V
Anja Steen Hansen, Søndergade 15, 6670 Holsted
Anne Mette Hertz, Årestrupvej 10, 7470 Karup
Karsten Duus Jensen, Baunhøjvej 39, 6840 Oksbøl
Rene Sundahl Jensen, Nollundvej 166, 7200 Grindsted
Tommy Knak Jensen, Brogårdsvej 37, 6880 Tarm
Heidi Charlotte Johansen, Lysegårdsvej 21, 7140 Stouby
Mette Cecilie Voigt Jølming, Klostervej 6, 6990 Ulfborg
Lisbeth Korsgaard, Fynsgade 14^{st. iv}, 7200 Grindsted
Kirsten Madsen, Borgergade 87, 6752 Glejbjerg
Kjeld Jespersen Nielsen, Stampevej 4, No, 6950 Ringkøbing
Vita Nielsen, Fredborgvej 32, 7330 Brande
Michael Lund Pedersen, Toftlundvej 126, 6760 Ribe
Rene Pedersen, Engblommevej 14, 7400 Herning
Liselotte Uldahl Fieng Steffensen, Poppelalle 91, 7500 Holstebro
Gunhild Vest, Hustedhøj 4, 6900 Skjern
Selvi Vrist, Villemoesparken 16, 7620 Lemvig
Rico Magnus Andersen, Gracksvej 18, 6000 Kolding
Henriette Bjerg, Svankærvej 1, 6340 Kruså
Tina Bæck, Vibetoften 9, 6760 Ribe
Christian Christensen, Skovhegnet 8, 8400 Ebeltoft
Jan Friis, Askevej 80, 6600 Vejen
Kaj Ingevald Hansen, Povlskrovej 22, Lovrup, 6780 Skærbæk
Pia Ejbæk Hansen, Lydumvej 40, 6830 Nr. Nebel
Søren Hornbek, Lerseyalle 15a, Tarup, 5853 Frørup

Mette Junge Jensen, Skolegade 11, 6830 Nr. Nebel
Heidi Astrid Lind, Nyhavnsgade 2st.th., 6700 Esbjerg
Jan Rehmeir, Munkebo 16, 7080 Børkop
Anne Mette Skottun, Rønne Alle 13, 8410 Rønne
Lone Staunstrup, Chr. Winthersvej 28, 7500 Holstebro
Lene Cummerou Vinding, Tofthøj Møllevej 11, 7321 Gadbjerg
Linda Møller Kristensen, Alkærlundvej 15, Drantum, 7330 Brande
Frederik Navne, Marskvej 6, 4400 Kalundborg
Sonja H. Nielsen, Egerisvej 19, 7800 Skive
Kim Høgsted, Hyllegaven 112, 8620 Lystrup
Ninette Lyngsøe Gammelby, Engdraget 3, 6091 Bjert

Elevforeningen

Medlemmer

Anne Marie v. Andersen, Solskrænten 28, 2500 Valby
Jørgen Andersen, Kærvejen 18, 7171 Uldum
Vivi Andersen, Chr. Jensensvej 14, 6064 Jordrup
Rico Andersen, Gracksvej 18, 6000 Kolding
Erik S. Black, Bakkedraget 57, 6940 Lem
Ove Brun, Kærvej 409, 7190 Billund
Asta Christensen, Råhedevej 18, 6760 Ribe
Dennis Christensen, Råhedevej 18, 6760 Ribe
Christian Christensen, Skovhegnet 8, 8400 Ebeltoft
Hilda Kristensen, Skolegade 31st.th., 7570 Vemb
Michael Christensen, Søndergade 18, Videbæk
Tanja Christensen, Gunderupvej 61, 9640 Farsø
Flemming Emborg, Agerhønevej 5, 6920 Videbæk
Mary Gadgaard, Højmossevej 30, 6971 Spjald
Julie Grønvald, Middelfartvej 33¹.lv., 5200 Odense V
Ulla Gudiksen, Birkevænget 1, Astrup, 6900 Skjern
Astrid Bech Hansen, Søgade 11, 8643 Ans by
Claus Hansen, Tørvevej 24, 6760 Ribe
Thomas Hansen, Dronningsgade 50st.lv., 7000 Fredericia
Arne Elbæk Haahr, Mejerivej 3, 6560 Sommersted

Pia L. Iversen, Glentevej 12, 7000 Fredericia
Karsten D. Jensen, Bakkehøjvej 39, 6840 Oksbøl
Kim Jensen, Herningvej 9, 7300 Jelling
Torben Kvist Jensen, J. B. Thomsensvej 1, Hee, 6950 Ringkøbing
Jan Johnslev, Platanvej 6e, 6715 Esbjerg
Mette Junge, Skolegade 11, 6830 Nr. Nebel
Thorkild Kristensen, Daugårdsvej 87, 7250 Hejnsvig
Jens Kristensen, Brundvej 21, 7700 Thisted
Finn Kristensen, Langelinie 20², 8600 Silkeborg
Kenneth Knudsen, Industrivej 19, 7620 Lemvig
Flemming Korsbæk, Lærkevænget 2, 5592 Ejby
Marianne Knudsen, c/o Cress-Wright 128, Peter Coutts Circl Stanford,
C.A. 94305 U.S.A.

Marianne Andersen, Røllikevej 24, 6800 Varde
Bjarne Lassen, Stenbjergvej 16, Lønborg, 6880 Tarm
Henrik Lauritzen, Toftevej 8, 5771 Sømstrup
Erik Madsen, Abildvej 5, 6800 Varde
Nanzy Madsen, Maria Bregendahlsvej 97, 7430 Ikast
Jan Nielsen, Plutovej 15, 8370 Hadsten
Kirstine Nonbo, Gormsvej 6, Voel, 8600 Silkeborg
Bo Nielsen, Slangvej 6, 6623 Vorbasse
Edith Nielsen, Hulvejen 4, Sparkær, 8800 Viborg
Kjeld Nielsen, Stampevej 4, No, 6950 Ringkøbing
Anna Grandt Nielsen, Åløkkealle 35¹, 5000 Odense C
Else Marie Nielsen, Lars Nielsensvej 92, 7330 Brande
Ole Klitten Olesen, Ungstrupvej 4, 8620 Kjellstrup
Sigurd Mortensen, Ndr. Fælledvej 15, 7160 Tørring
Svend Pedersen, Kystvej 54, Egense, 9280 Storvorde
Anita Petersen, Friskolevej 7f, 7330 Brande
Bente G. Pedersen, Saksovej 75, K7, 5210 Odense NV
Betina Pedersen, Skolegade 35, 7500 Holstebro
Lars Petersen, Feinbergvej 16a, Darum, 6740 Bramminge
Kaspar Rølle, Grønnegade 32, 7600 Struer
Anne Mette Skottum, Rønne Alle 13, 8410 Rønne
Agnes Schvebes, Adelvadvej 14, Bøgvad, 6240 Løgumkloster
Kent Svendsen, Astrup Kirkevej 4, 6752 Glejbjerg
Karina Strømgart, Ådalshavej 55, 6710 Esbjerg V
Allan Schjern, Jagtvænget 72a, 6710 Esbjerg
Palle Seloh, Sydtoften 67, 7200 Grindsted

Torben Sølvkær, Markvænget 2, Hammerum, 7400 Herning
Bent Sørensen, Skolevej 28, Horne, 6800 Varde
Allan Sørensen, Kvembjergvej 6, 6900 Skjern
Erik Sørensen, Boesvängen 51, 7120 Vejle Ø
Charlotte Sørensen, Rammelhøj 18, Jels, 6630 Rødding
Helle Sørensen, Fælledvej 2, Studsgaard, 7400 Herning
Malene Olesen, Paksvænget 8, 6710 Esbjerg V
Anni Terkilsen, Birkebækvej 3, Jerndrup, 7400 Herning
Kjeld Thomsen, Langgade 10, 8700 Horsens
Jane Tinnesen, Nyvej 7, 7300 Jelling
Karoline Vad, Kirkegade 170, 6700 Esbjerg
Mette Line Vind, Egernvænget 25, 5800 Nyborg
Heidi Nielsen, Hassellunden 94, 6705 Esbjerg

VIGTIGT: Skifter du adresse, så send nedenstående skema eller ring.

Undertegnede ønsker hermed at blive medlem af elevforeningen.

Navn: _____

Adresse: _____

Tlf.: _____

*Du kan også bruge skemaet ved adresseændring,
sæt da venligst kryds.*

Adresseændring:

Elevforeningens bestyrelse

Torben Kvist Jensen, J. B. Thomsensvej 1, Hee, 6950 Ringkøbing (formand)

Vivi Andersen, Chr. Jensensvej 14, 6064 Jordrup (kasserer)

Rico Andersen, Gracksvej 18, 6000 Kolding

Nanzy Madsen, Sønderparken 22^{st.th.}, 7430 Ikast

Ulla Gudiksen, Birkevænget 1, Astrup, 6900 Skjern

Mette Junge Jensen, Skolegade 11, 6830 Nr. Nebel

Lisbeth Korsgaard, Hoven Ungdomsskole (elev-repr.)

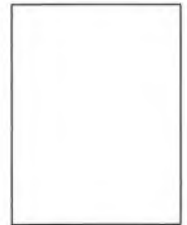
Henrik Søborg, Kirkevej 19, 6880 Tarm (lærer-repr.)

Elevforeningen har nu fået selvstændig girokonto: nr. 2 34 81 87

Kontingentet er: 40 kr. pr. år eller endnu billigere: 100 kr. for 3 år.

Betal nu! Så er du sikker på en invitation til gammel elevdag og julehilsen næste år.

Sæt x i kalenderen: GAMMEL ELEVDAG 20. APRIL 1991.

Elevforeningen
Hoven Ungdomsskole
Herningvej 9, Hoven
6880 Tarm

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450005462563